

Zdi se, kot da se je komaj začelo novo šolsko leto, a smo že na pragu novih počitnic. Spomin na brezskrbne poletne dni je že zdavnaj zbledel in brez težav smo se navadili na šolski ritem, ocenjevanje, domače naloge, različne obveznosti. Hkrati se vsak dan veselimo druženja s sošolci in prijatelji, ki nam stojijo ob strani v težkih trenutkih.

Tudi dijaki prvega letnika ne hodijo več izgubljeni in prestrašeni po šoli, na Gimnaziji Lava namreč poskrbimo, da je prehod iz osnovne v srednjo šolo čim manj boleč. Veliko dijakov prihaja iz bližnjih ali bolj oddaljenih krajev in Celja sploh ne pozna. Zato je prvi športni dan v prvem letniku nekaj posebnega – namenjen je spoznavanju in druženju ter spoznavanju mesta ob Savinji.

Dijaki imajo orientacijski pohod po Celju. Začnejo v šoli, nato se po navodilih sprehodijo po knežjem mestu, spoznajo njegovo zgodovino, znamenitosti in zanimivosti. Zadnja točka je celjski Stari grad, kamor se morajo povzpeti peš. Letos smo »fazančkom« v tem prekrasnem ambientu pripravili sprejem med dijake Gimnazije Lava, ki je bil do zdaj v šoli. Prireditev smo poimenovali Vulkanijada, saj naj bi vsi dijaki v naši

Vulkanijada 2017

šoli predstavljali vulkane, iz katerih bruha energija.

Prireditev so pripravili lanski zmagovalci, dijaki 2.a, z mentoricama Simonom Jereb in Metko Jagodič Pogačar. Slednja je poskrbela, da je šolski bend odlično opravil nalogo in popestril program. Seveda smo najprej začeli s himno naše šole z naslovom Ave Lava. Nato smo dijake prvega letnika postavili pred štiri izzive – štiri igre, kjer so morali pokazati natančnost, vztrajnost in sodelovanje. Prenašati so morali teniške žogice s hrbiti in z železnimi obroči zadeti cilj, nato so s kitajskimi palčkami prenašali koruzna zrna z enega krožnika na drugega, zatem so napihovali balone. V zadnji igri so ob znanih melodijah morali še izvirno zaplesati v paru. Občinstvo in žirija – prepričana sem, da tudi tekmovalci – sta se ob tem izvrstno zabavala.

Na koncu Vulkanijade, ko smo se že prepričali, da so vsi »fazančki« dovolj motorično sposobni, iznajdljivi, talentirani in da imajo dovolj zmogljiva pljuča, so morali še svečano zapriseči. Deset božjih zapovedi se je končalo s prisego, kjer so vsi dijaki letošnjega prvega letnika med drugim obljubili, da bodo delujoči vulkani energije in zvesti Gimnaziji Lava.

MARUŠA ŽUČKO, 2.a

Stran Mladi za mlade
so pripravili dijaki
Gimnazije Lava.

Nova šola, nova pravila in novi prijatelji

Otroci se ob prehodu iz osnovne v srednjo šolo znajdemo na eni prvih prelomnic našega življenja. Zaradi tega se še marsikdo na začetku malce lovi, je zmeden in ne zna odzvati.

Prilagoditev na novo šolsko okolje, profesorje, sošolce in prijatelje je lahko kar precej zahtevna. Vendar če si vztrajen in imaš v sebi nekaj poguma, ni težav.

Največji vtis je name vsekakor naredil prvi šolski dan. V gimnazijo sem vstopila polna upanja, ciljev, sreče in seveda strahu. Zelo stresno je, ko prideš nekam prvič in ne veš, kakšni bodo profesorji (ali bodo prijazni, hu-

dobni, staromodni), kakšni bodo novi sošolci (ali nas bodo spodbujali pri usvajanju novega znanja). Izkazalo se je, da se gimnazija v teh primerih ne razlikuje precej od osnovne šole.

Na začetku smo se spoznavali. Zanimivo je bilo poslušati, iz katerih krajev dijaki prihajamo. V razredu smo se že na začetku dobro ujeli, a je vseeno trajalo nekaj časa, da smo si začeli zaupati. Prav tako smo si ustvarili svojo sliko o profesorjih, tudi o razredničarki, ki je bila že na začetku pozitivna, zanimiva in polna življenja. Najbolj so se mi v spomin vtisnile njene besede: »V gimnaziji ni tako kot v osnovni šoli. Tisti, ki

ste brez težav dobivali petice, boste morali tukaj kar poprijeti za knjige in se močno učiti, saj bo gimnazija tudi za vas zelo zahtevna.« To mi je resnično dalo misliti, da bodo ta štiri leta precej zahtevna in hkrati zanimiva.

Veliko dijakov prvega letnika nas ni zelo dobro poznalo Celja. Večina nas je poznala le nakupovalno središče Citycenter in pot od železniške postaje do šole. Z namenom, da bi bolje spoznali Celje, smo imeli orientacijo z zaključkom na celjskem gradu. Orientacija se mi je zdela pomembna ne le zaradi spoznavanja Celja, temveč tudi zaradi povezovanja s sošolci.

Na gradu smo imeli poleg zaključka orientacije tudi sprejem majhnih puhastih »fazančkov« v gimnazijo. Imeli smo tekmovanje, pri katerem se je plesalo, napihovalo balone, skakalo ... Skratka, bilo je zelo zabavno. Za konec je sledila svečana zaprisega »fazančkov«, kar je bil res odličen konec odličnega dneva.

Zdi se mi, da prvi mesec odloča o našem odnosu do šole, sošolcev in profesorjev ... Zavedam se, da bo to šolsko leto zelo naporno, vendar trdno verjamem, da se ga bom nekoč v prihodnosti z veseljem spominjala.

PIA DROFENIK, 1.a